

Landbúnaðarpolitikkur

Javnaðarflokksins

Nú um dagarnar hevur verið skrivað og tosað um tann landbúnaðarpolitikk, sum forst skuldi í Føroyum, og eg varð um dagarnar spurður, hvønn landbúnaðarpolitikk hevur javnaðarflokkurin fært.

Hetta seinasta var fyrri so vitt áhugavert, tí eg havi ikki sæð hvønn politikk, javnaðarflokkurin fært á hesum øki, um hann ferir nakran?

Løgmaður segði, eg hugsi tað var í ólavskurðini á tingi, at javnaðarflokkurin gekk inn fyrri, at hvør maður — av tí at tað var gagnligt fyrri heilsuna — hevði sín jarðarleg, sum hann kundi nýta eftir tilvild; velta eplir ella annað landbúnaðarligt arbeiði.

Tað er uttan iva gott, tað svarar nakað til »koloniháva-fyriskipanina« í m.a. Keypmannahavn, og kann valla kallast landbúnaður sum vinna.

Men hvat við landbúnaðarjörðini, sum idag fyrri ein stóran part er á nógum hondum, hvar nærur øll brúk av ognarjörð eru óvilt til at fæða eina familju, tessvegna verður stórir partur av somu jörð ikki nýttur — liggur bert har, og so fær eigarin 2 lomb um heystið, kanska meira við hvørt ella einki.

ER HER IKKI ÁTROKAN- DI VIÐ EINUM REFORMI? Situr nokur nevnd idag og arbeiðir við hesum máli?

Ikki skal tað bliva so, at ognarjörðin nú skal takast frá tí minni menta og gevast til teir sokallaðu bøndimar ella fólk, sum eru væl bjargað og eiga nógva jörð frammanundan. Men nakað má gerast, so tann føroyska landbúnaðarjörðin aftur verður gjørd nýttlig og verður rationelt brúkt — hon skal birt út aftur gerast landbúnaðarjörð.

Tann útin er burtur — kemur valla nakrantíð aftur — tá tað at hava eina kúgv, 10 seyðir og eina gás var hálvt ella trikkvart livibreyð fyrri nógvar føroyingar. Nei, nú er tann eina kúgv bert til eitt óratónelt strev, sum litið og einki gevur av sær.

Man sær idag dømir upp á, at raskir menn, við áhuga fyrri landbúnaði, hava 6—8 neyt, og hóast í minna lagi av jörð, nærur liva herav, men ein mörk av jörð aftrat hevði verið tað mest ideella, og vildi tá givið fullt livibreyð til eina miðalfamilju. Eisini eru kanska dømr uppá, at garðar — mest kongsgarðar — eru óvstórir til ein mann, tí kanska valla so væl drivnir og røktaðir.

Lógin frá 11. desember 1962 um sundrbyti og matrikulering kann ikki longur standa aleina. Henda lóg virkar partvis órúmliga, so leingi hon stendur aleina. Eisini hegn- og hagalógin frá 1937 er lítið hóskandi til nú úðarsamfelag okkara. Ein hoyrði matrikulstjóran í útvarpinum fyrri kortum eftirlýsa nokrum meira frá politikarum. Verður hann hoyrdur av politikarum okkara?

I somu útvarpssending varð nevnt um tvungna bústaðarskyl-

du fyrri jarðbrúkarar og -eigarar. Heldur ikki hetta kann standa aleina, men kanska sum partur av einum heildarpláni. Eitt hvørt stóg rakar tilfældugt og tí óráttvist, so leingi Føroya Løgting ikki hevur tik'ð støðu til ein miðvisan heildarpolitikk innan hetta týðandi vinnuøki.

Ein slíkur reformur kann væl fara við sær, at tjóðin má ognartaka ein stóran part av tí núverandi landbúnaðarjörðini, um ikki alla. Hetta kemur tí at skera djúpt í tann heilaga ognarrættin, í traditjónir, siðir og vanar innan familjumynstrið, arvarettin og annað hjá jarðfólki. Tað vil tí taka langa tíð at tilreiða fólk fyrri slíkum tíð, langa tíð, helst ein generationsaldur, at gjøgnumføra eina slíka ætlan, so tað er upp á tíðina, at tjóðin verður fatt nú, so rannmur kunnu smíðast, ein kós leggjast.

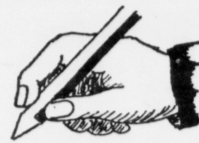
Eisini búnaðarráðgevarin eftirlýsti í nýggjársroðu síni ein strukturpolitikk. Her er veruliga nógva at viðgera.

Hvussu tann politiski viljin uttan fyrri flokk okkara man ve-

ra, kann bert hava áhuga í aðru syftu.

Tað er ófatuligt, at okkara samfelag, sum er greitt yvir sína sárbaru, eintáttaðu vinnu — fiskivinnuna — letur landbúnaðin v.m. — einasta vinnuliga supplémentið vit hava — liggja mest sum í misrøkt.

jbm.

B
R
Ø
V

Ferðættlanir

Til SOSIALIN, Tórshavn!

Er ikki møgult at ferðættlanir verða lagdar eftir hvørji aðrari?

I mong ár var tað soleiðis, at ferðamannaskipini møttust við Molan í Havn, summi á veg inn og summi á veg út. Soleiðis var ógjørligt at koma úr einum enda av landinum í ein annan eftir einum degi. Hetta hugsi eg er ódrvisi nú.

Men nú er tað ferðafólk frá flogforunum. Vit skulu altíð liggja í Havn í fleiri timar og stundum eitt heilt døgn. Eg kom nú ein dagin við flogfari- num úr Keypmannahavn og skuldi norður til Klaksvíkar. Var í Havn millum kl. 13 og

14. Tvær rutur vóru farnar norður eftir kl. 12., onnur beinleiðs og hin yvir land, og varð nú ongin ruta aftur fyrr enn um kvøldið kl. 18.

Mær er sagt, at enn verri er við ferðafólki frá flogforunum, sum skulu til Suðuroyar. Tey koma vanliga soleiðs fyrri, at í rutuni uppi á oyggjarvegnum hóma tey Smyril farandi suður um Glyvunes, og mega tey sostatt biða til dagin eftir.

Hetta kundi verið ódrvisi nú vit skriva 1974. Eg fari at heita á strandferðsluna, um við væl-vild at umhuga neyðugar broyt- ingar í ferðættlanum.

Misnøgður ferðamaður

KUNNGERÐ

Løgtingið fer ætlandi, nú tað kemur saman, at viðgera uppskot til ymsar broytingar í skattalógini, og fara hesi at fáa ávirkan á sjálvuppgávuna, sum latin skal verða inn nú.

Orsakað av hesum verður freistin til at lata sjálvuppgávuna inn til kommunala líkningarvaldið broytt frá 15. januar til 31. januar og fyrri bókhaldsskyldug 15. februar í seinasta lagi.

Hetta sama fer eisini at ávirka innsendan av ognaruppgerðini til líkningarráðið og somuleiðis frestina fyrri inngjalding av tí peningi, sum lagdur verður í ilógugrunn og sum eftir § 5 í lógtingslóg nr. 50 frá 23. desember 1971 skal verða góldin Føroya gjaldstovu.

I hesum sambandi verður mint á, at teir, sum leggja pening í ilógugrunn, skulu rinda henda pening (bókhaldsskyldugir helvtina av ilóguni) til Føroya gjaldstovu, áðrenn teir senda sjálvuppgávuna inn, tí kvittan frá gjaldstovuni skal verða viðlögð sjálvuppgávuni.

Er henda kvittan ikki viðlögð, verður ilógan ikki góðtikin sum skattligur frádráttur.

Gjørt verður kunnugt, at kommunala líkningarvaldið hevur myndugleika til at leingja frestin fyrri innsendan av sjálvuppgávu og roknskapi, har serligar umstøður gera seg galdandi, men má skattgjaldarin sjálvur venda sær til líkningarvaldið um hetta, áðrenn vanliga frestin er úti. Frest verður so givin til ávísan dag, men kann skattgjaldarin hóast hetta ikki fáa uppgerð sína lidna, má hann, áðrenn frestin er úti, siga kommunala líkningarvaldinum frá hesum og fáa frestina longda, men skal hann samstundis siga frá so nær gjørligt, hvat hann heldur nettoinntøkuna fara at verða. Hann hevur síðan skyldu skjótast gjørligt at fáa uppgávu sína lidna og senda kommunala líkningarvaldinum, sum so avrikar ta endaligu líkningina.

Skattgjaldarar, sum eru limir í partsreiðari ella kommanditfelag, skulu hvør sær saman við sjálvuppgávuni senda inn roknskap hjá partsreiðarinum ella kommanditfelagnum.

Skattgjaldarar, sum fara uppi nýtt partsreiðari, og sum vilja hava forskotsavskrivning av skipsbyggisáttmála, mugu fyrri at fáa avskrivningina góðtikna skattliga, senda líkningarráðnum avrit av partsreiðarisáttmála og byggisáttmála.

Tórshavn, 9. januar 1974.

LÍKNINGARRÁÐ FØROYA

Arbeiðshjálp

Sóknast verður eftir kvønna til hjálpararbeiði á savni- num. Køn í maskinskriving. Ein úr hevur áhuga fyrri náttúrussøguligum lærugreinum hevur fyr mun.

FØROYA NÁTTÚRUGRIPASAVN

Støðisrit um rúsdrekka

Ritið er 72 blaðiður og inniheldur m.a.:

Rúsdrekka í Føroyum:

Søguligt yvirliit.

Drykkjuvanar: Almenn hagtøl, kanningar í Vestmanni og í Tórshavn, og kanning av før oyskum skúlaungdómi.

Alment um alkohol:

Geringartilgongdin.

Alkoholupptøkan í líkamnið.

Ávirkan á heilan og líkamnið.

Ávirkan á sálarlívið.

Hetta rít fáa tygum við at senda lepan niðanfyri.

Støðisútbúgvingin

Fróðskaparsetur Føroya

3800 Tórshavn

Sendið mær »Støðisrit um rúsdrekka«

Navn

Bústaður

☐ 12 kr. sendar á postávising

☐ 12 kr. sendar í kekki